

עת"א 3217/10/15 - ויזמן אשר נגד שירות בתי הסוהר

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עת"א 3217-10-15 ויזמן נ' שירות בתי הסוהר
לפני כב' השופטת מיכל ברנט

11 נובמבר 2015

העותר
נגד
המשיב

ויזמן אשר
שירות בתי הסוהר

נוכחים:

העותר בעצמו

ב"כ המשיב עו"ד יצחקי

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

העותר נדון ל 16 שנות מאסר שמניין מיום 13.4.03 בגין הריגה, החזקה ושימוש בסמים מסוכנים, פציעה או חבלה זדונית שלא כדין, תקיפה בנסיבות מחמירות והחזקת סכין, זהו מאסרו הראשון והוא מסווג לקטגוריה ב 2 .

בדיון שהתקיים בפני כב' הנשיא ביום 21.7 נטען על ידי העותר כי הוא ביקש לעבור לבית סוהר מעשיהו, שולב בחודש מרץ בתעסוקה ובחודש אפריל 2015 לאור חוות דעת פסיכודיאגנוסטית שהתקבלה הוחלט כי עליו לעבור טיפול בנוסף לתעסוקה .

העותר ביקש להשתלב בשיקום וכבר אז טען ב"כ כי נאמר לעותר כי הקבוצה שעתידיה להיפתח בבית הסוהר מעשיהו אינה מספיק טובה לו.

ב"כ המשיב טען כי בעקבות האבחון על העותר לקבל טפול משמעותי, הציעו לו לקבל טיפול זה בחרמון והוא סרב ולאור ממצאי האבחון זהו הטיפול הנכון עבורו שכן מדובר בטיפול משמעותי.

כתגובה נטען על ידי ב"כ העותר כי קבוצה בחרמון תיפתח רק ב 2016.

עמוד 1

כב' הנשיא החליט כי יש להמתין לסיום השתתפותו של העותר בקבוצה הטפולית לאלימות כללית בתקווה שיתרם ממנה עד כדי כך שאם ימשיך לעבוד יוכל להיות מתאים להשתלב באגף השיקום.

ביום 13.10.15 התקיים דיון בועדת השחרורים בעניינו של העותר ובפני ועדת השחרורים הונחו חוו"ד של ועדת שיקום שהתכנסה בעניינו של העותר ביום 21.7.15 וחוו"ד עדכנית של העו"ס מיום 7.10.15.

בדו"ח ועדת השיקום נכתב כי העותר לא ישתלב במחלקה טפולית יעודית אלא ישתלב בקבוצה טפולית אחרת בבית סוהר איילון ובטיפול פרטני כשנה וכי עליו לעבור טיפול ייעודי בתחום האמינות.

בדו"ח העדכני של העו"ס נכתב כי לאור תוצאות ועדת השיקום, האבחון הפסיכולוגי שנערך לעותר והצורך הברור בהמשך טיפול משמעותי העותר נמצא מתאים לטיפול בפרויקט בבית סוהר דקל. לאחר שנמסרה לעותר תשובה זו הוא הביע כעס רב ואמר כי אינו מעוניין לעבור לפרויקט טפולי זה מאחר ותופס עצמו כמי שכבר עשה שינוי.

גם בפני ועדת השחרורים הביע העותר התנגדות נחרצת לטיפול בפרויקט בבית הסוהר דקל על אף שהעובדת הסוציאלית של הכלא ציינה כי העותר אינו מתאים להשתלבות בקבוצות טפול באלימות כללית מאחר ועבר כבר קבוצות דומות בעברו.

משכך נדחתה בקשתו של העותר לשחרור מוקדם.

בכתב התשובה נטען כי להתרשמות גורמי הטיפול בבית הסוהר מעשיהו העותר זקוק להתערבות טפולית משמעותית נוספת בטרם תישקל העברתו למסגרות השיקום בבית הסוהר ועמדה זו מעוגנת באבחון פסיכולוגי שנערך לעותר אלא שהעותר מסרב לעבור לבתי הסוהר חרמון או דקל שם ניתן לקבל טיפול זה.

עוד נטען כי המשיב מעוניין לשלב את העותר במסגרת טפולית שלא בקבוצת אלימות כללית אשר לא תוסיף לעותר דבר וכי יש לבכר את עמדת גורמי הטיפול המקצועיים המבססים עמדתם על דו"ח פסיכדיאגנוסטי עדכני.

לאחר עיון בכלל המסמכים שהוגשו לעיוני לרבות פרוטוקול ועדת השחרורים, הדו"ח הפסיכודיאגנוסטי, עדכון לועדת שחרורים מיום 9.7.14 נחה דעתי כי החלטת המשיב הינה החלטה סבירה אשר אינה מצדיקה התערבות ביהמ"ש.

מדובר בהחלטה של גורמי הטיפול אשר בונים תכנית טפולית לאסיר על פי הצרכים הטיפוליים הרלוונטיים לו ומשנקבע כי טיפול בקבוצת אלימות כללית לא יועיל לעותר אשר נדרש להתערבות טפולית מעמיקה יותר, אין מקום להתערבות ביהמ"ש בשיקולים אלה.

לאור האמור, הנני דוחה את העתירה תוך תקווה כי העותר ינצל את ההצעה לעבור לבית הסוהר חרמון או לבית הסוהר דקל על מנת לקבל את הטיפול המתאים לצרכיו.

ניתנה והודעה היום כ"ט חשון תשע"ו, 11/11/15 במעמד ב"כ הצדדים והעותר.

מיכל ברנט , שופטת